

1894-06-30

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 4 1

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10804>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΕΥΝΟΟΜΗΣ ΠΡΟΗΛΙΘΡΕΑ

Έκδοσις εν Κύπρω Σελίνια... 8.
Έν τῷ ἑσπερικῷ » 10

Πᾶσα αἰτήσις δέον νά γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δέον νά φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΠΟΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἐθνοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΣΥΛΛΗΞΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡῳ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ.

Ἡ σκαπάνη τῶν τυμβωρύχων ἐξορύσσει καθ' ἑκάστην ἐκ τοῦ κυπριακοῦ ἐδάφους κειμήλια προγονικά, κληρονομίαν ἡμῶν πολυτιμοτάτην, καὶ ταῦτα ἐν θήκαις καὶ κιβωτίοις ἀποστέλλονται εἰς τὰ εὐρωπαϊκά Μουσεῖα. Ὑπάρχει, λέγουσι, νόμος ἐρίζων τὰ τῆς ἀνασκαφῆς καὶ ἡ πολιτεία δὲν δύναται νά κωλύσῃ νομίμως τὴν διαρπαγὴν τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν πλούτου. Ἄς ἱρημῶται τῶν πολυτίμων αὐτῆς κοσμημάτων ἡ Κύπρος, ἄς ἀραιοῦται ἀπ' αὐτῆς ὅ,τι περιλήρηται καὶ ζηλοτύπως ἐν τῷ ἑδάφει φυλάσσεται, ἄς ἀπαλλοτριώται ἡ νῆσος τιμαλφῶν πραγμάτων, ἅτινα δὲν ἠδυνήθησαν νά πομακρύνωσιν ἀπ' αὐτῆς αἰῶνες ὀλίγη σκληρὰς δουλείας οὐδεὶς φαίνεται κινούμενος ὑπὲρ τῆς διασώσεώς των. Μόνος ὁ ἐγγύριος ἑλληνικὸς τύπος βάρως συναισθανόμενος τὴν ζημίαν τὴν εἰς τὴν Κύπρον προσγινομένην ἐρρηξε φωνὴν κατὰ τῆς ἐκτελουμένης συλήσεως, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ δὲν ἤρκεσεν, ὅπως ἀνακόψῃ τὴν τυμβωρυχίαν, διότι, ὡς μὴ ὤφειλε, τὸ ἡμέτερον νομοθετικὸν δὲν ἐπελάβετο δραστηρίως τῆς συντάξεως νόμου προστατεύοντος τὰς κυπριακὰς ἀρχαιοτήτας ἀπὸ τῆς πλεονεξίας τῶν γεωρῶν. Ἡμεῖς καὶ ἄλλοτε ἀπὸ τῶν στηλῶν τούτων σφοδρῶς ἀπεδοκιμάσαμεν τὴν σύλησιν τῶν ἀρχαιοτήτων καὶ σήμερον, ὅτε, ὡς μακρόθεν, ἀνατκαφαί πολλαχού τῆς νῆσου ἐνεργεῖται πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Μουσειῶν, ὑψοῦμεν πάλιν τὴν φωνὴν ἡμῶν, ὅπως ὑπομνήσωμεν τοῦλάχιστον τὴν ὑπαρξίν τοῦ κυπριακοῦ Μουσείου, ὑπὲρ οὗ δὲν βλέπομεν τὴν προσήκουσαν φροντίδα. Ἡ ἀδιαφορία αὐτῆ ἀναγκάζει ἡμᾶς νά πιστεύσωμεν εἰς τοὺς ἰσχυρίζομένους, ὅτι ἡ ἰδρυσις τοῦ κυπριακοῦ Μουσείου ἀπέδωκεν εἰς τὸ νά διευκολύνῃ τὴν ἐξόρυξιν τῶν ἐν τῇ νήσῳ ἀρχαίων καὶ τὴν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν μετακόμισιν αὐτῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν ἐν αὐτῇ Μουσειῶν.

Οἱ ἡμέτεροι νομοθέται πεπεισμέθα, ὅτι ἐν τῇ προσεχίᾳ συνόδῳ τοῦ Νο-

μοθετικοῦ Συμβουλίου θά πράξωσι τὰ δέοντα ὑπὲρ τῆς κυπριακῆς ἀρχαιότητος καὶ ἠδελφωμένοι ἐν τῷ πόλῳ τῆς ἐν Κύπρῳ διατηρήσεως αὐτῶν θά συντάξωσι νόμους πολεμοῦντας τὴν σύλησιν καὶ προστατεύοντας τὴν πολυτίμων ἡμῶν ἐθνικὴν κληρονομίαν, ἐφ' ἣ δικαίως ὑπερηφνεύεται ἡ Ἑλληνικὴ Κύπρος.

ΖΩΗ, ΝΕΟΤΗΣ, ΥΓΕΙΑ.

Ἠκούσαμεν τὰς διάφορους γνώμας τῶν προβαλόντων τὸ ζήτημα τῆς ἰδρυσεως Γυμναστηρίων ἐν Κύπρῳ φιλοπροσῶν, οὗς καὶ συγγάριμεν ἐκ μέτης καρδίας διὰ τὰς ἀρρενοπρεπεῖς καὶ προόδευτικὰς αὐτῶν τάσεις.

Αἱ σκέψεις αὐτῶν ἤρξαντο λαμβάνονται δυνάμιν, καὶ αἱ ἰδέαι των καθίστανται πραγματικότητες. Πανταχού τῶν πόλεων τῆς νήσου ἰδρύνονται Γυμναστήρια καὶ οἱ κατάλογοι ἤνοιξαν τὰς σελίδας αὐτῶν πρὸς ἐγγραφὴν τῶς ὁπαδῶν τῆς νέας ζωῆς. Δυστυχῶς ὁμως δὲν ἐμελετήθη τὸ ζήτημα τοῦτο ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ἐπιτημονικῶς καὶ καταλλήλως, ἵνα τὰ ἰδρυνέντα καὶ ἰδρυθησόμενα Γυμναστήρια κατέχωσι τὰ ἐξῆς ἐπιστημονικὰ πλεονεκτήματα, ἅπερ καὶ ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐν Γερμανίᾳ καὶ ἐν Γαλλίᾳ κατέχουσι, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐνθέρμου ζήλου τῆς πραγματώσεως τῶν ἰδεῶν των ὁμῶς, ἐσπευσαν πρὸς ὑτελήν προπαρασκευῆν τῶν Γυμναστηρίων. Ἐν τούτοις προσεχώρῃ ἐλπίζομεν ὅτι θέλουσι προβῆ εἰς τὴν ἐπὶ τὸ εὐρωπαϊκώτερον διαρρυθμισιν αὐτῶν πρὸς ὄφελος καὶ εὐκολίαν συγγρόνως τῆς νεότητος. Τὰ ἐν Ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ Γυμναστήρια ἰδρύνονται ὑπὸ τὰς ἐξῆς συνθήκας:

Ἐκλέγουσιν εἰς εὐαερόν τι μέρος τῆς πόλεως, εἰς ἣν σκοπεῖται ἡ ἰδρυσις Γυμναστηρίου ἔκτασιν γῆς χιλίων τοῦλάχιστον τετραγωνικῶν μέτρων, τὴν ὁποιαν περιφράττουσι διὰ τοίχου ὕψους δύο μέτρων καὶ τὸ ἕδρανος τῆς ὁποιᾶς πληροῦσι ἄμμου λεπτῆς δέκα ὀκταύλων πάχους πρὸς πρόληψιν

τῶν ἐν τῆς τυχούσης πτώσεως τῶν ἐκγυμναζομένων δυστυχημάτων, καὶ πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐδάφους πάντοτε ὁρροερού. Ἡ τοποθέτησις τῶν διαφόρων ὀργάνων γίνεται καταλλήλως οὕτως ὥστε ν' ἀπέχη τὸ ἐν τοῦ ἄλλου πέντε τοῦλάχιστον μέτρων, πρὸς πρόληψιν συγκρούσεων τῶν ἐκγυμναζομένων πρὸς ἀλλήλους.

Ταῦτα τὰ μέσα νομίζομεν εἶτι δύνανται καὶ εἰ ἐν Κύπρῳ ὁπαδοὶ τῆς νέας ζωῆς νά διαθέσωσιν ἀνέτως. Ἐν Γερμανίᾳ, ἐκτὸς τῶν μέσων τούτων, εἰς ἕλαστον Γυμναστήριον ὑπάρχει ψυκτήρ διὰ καταιωνίσεως, φαρμακεῖον, ἱατρὸς καὶ κοσμητορὸς, ἀπαγορεύοντες εἰς αὐτὸ καλὴν καὶ κακὴν ἰσορροπίαν ἢ τὴν διαμονὴν αὐτῶν εἰς μέρη προσβαλλόμενα ὑπὸ ρεύματος. Πέριξ τοῦ Γυμναστηρίου ὑπάρχουσι δωμάτια κοσμίως διασκευασμένα μετ' ἀναπαυτικῶν ἰδρῶν καὶ ἀνακλιντρῶν, εἰς αἵτινα ἀναπαύονται οἱ κοπιᾶζοντες μετὰ τῆς ἀναλήψεως νέων δυνάμεων. Τὰ τῶν ἐσπεριδοσίδων Γυμναστηρίων πλοῦσια μέσα δυστυχῶς παρ' ἡμῖν τοῖς Ἑλλησι καὶ ἀνυπαρκτὰ εἰσι καὶ ἀδύνατα καθίστανται ἐν τῇ ἐργασίᾳ, ἅτε ὀλίγων ὄντων τῶν ὁπαδῶν τῆς νέας ζωῆς.

Ἐὰν ὁ χρόνος παράσχη πλείους ὁπαδούς αὐτῆς καὶ διατεθῶσι πλείοτερά μέσα, ἴσως ἐνηθῶμεν κατὰ τὸ τοῦλάχιστον καὶ ἡμεῖς νά προσεγγίσωμεν εἰς τὴν τελειότητα τῶν ἐν Εὐρώπῃ Γυμναστηρίων. Ὁ Alphonse Dégam ὑγειολόγος Γαλάτης, περιδέχεται τὴν πολλὴν ἀσκησιν καὶ τὴν αἰεὶ ἐπιβλήσεως ὡς βλαβερὰν ἐπὶ τοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ μετρία καὶ ἐπιμεμελημένη ἐκγύμνασις, ἡ ἀνευ κόπου ἐξασκούμενη εἶνε ἡ ὠφελιμώτερα. Ἐὰν ἡ νεότης ἐπιθυμῇ ν' ἀναβιώσῃ, ἐὰν τὸ δεινὸν ἄλλο τῆς ζωῆς θέλῃ ν' ἀναθάλη, δέον, λέγει ὁ Dégam, τρία τινά νά πράττωσιν οἱ νέοι: α') ψυχρολουσίαν καθ' οἵανδήποτε ἐποχὴν τοῦ ἔτους. Οἱ πρωτόπειροι ἄς ἀρχίσωσι κατὰ τὸ θέρους μέχρι τῆς ἐντελοῦς ἐξοικειώσεως αὐτῶν καὶ πρὸς τὸν χειμῶνα. Ἡ ψυχρολουσία εἶνε τὸ πότισμα τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ ἔχει τὴν ἰδιότητα τῆς τονώσεως τοῦ ὀργανισμοῦ,

παρέχουσα εὐστροφίαν καὶ δυνάμιν εἰς ἅπαν τὸ νευρικὸν σύστημα. β') εὐκαμψίαν, κινητοποιήσεως ἐπὶ τοῦ μοζόγγου ἢ διζόγγου, παιδίας, ἐλαφρὰ ἄλματα. Ἡ κίνησις διδοὶ τὴν ζωὴν, πᾶν σῶμα, μὴ κινούμενον μαραινεται. γ') Ἐκγύμνασιν τῆς διανοίας δι' ἠθικῶν γυμνασμάτων δι' ἀναγνώσεως ὠφελίμων καὶ τερπνῶν ἀναγνωσμάτων, διὰ δημοσίων διαλέξεων καὶ δι' ἐπιστημονικῶν ἐκδρομῶν. Ὅταν ἡ διάνοια ὑγραίη καὶ ὁ ὀργανισμὸς συνοδεύει αὐτὴν εἰς τὴν ὑγίαν.

Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοὶ ἡμῶν παρήγαγον τὸ τέλειον, διότι ἔσα ὁ σοφὸς Γαλάτης ἀναφέρει τὰ ἐφήρμοζον κατὰ γράμμα. Ἡ παλαιὰ Σπάρτη δὲν ἐπαρτήσασκε ἀθλητικῶς αἰτίνας ἐκλείων εἰς τοὺς γυναικωνίτας τὰς Ἀθιδας, καθιστανούσας αὐτὰς μαθηκάς. Ἄλλ' ἰδρύνουσα παλαίστρας καὶ στάδια γυναικεῖα ἐμύρρωνε σὺν τοῖς ἀνδράσι καὶ τὰς γυναίκας, καθιστώσα αὐτὰς καλὰς καὶ ὑγιεῖς μητέρας.

Τὸ εὐτύχημα, ἐὰν καὶ παρ' ἡμῖν τοῖς νεωτέροις εἴβαινε παραλλήλως τῆς ἀνδρικής ἀναβιώσεως διὰ τῆς γυμναστικῆς καὶ ἡ ἀναβίωσις τῶν γυναικῶν. Εἶνε πρόδηλον, γινώσκον μᾶλλον τοῖς πᾶσιν, ὅτι στερούμεθα μητέρων, συγκεντρούσων ἐν αὐταῖς ῥώμην ὀργανισμοῦ καὶ διανοίας. Αἱ μητέρες δέον νά μορφωθῶσι, δέον ν' ἀναπλασθῶσι καὶ δι' ἠθικῆς καὶ δι' ὀργανικῆς μορφώσεως. Ἡ γυμναστικὴ ὁ ἀποσπάσῃ ἀπ' αὐτῶν τὸν ἐπύρτερον στηθόδεσμον, τὸν λάθρα τὰ θεμέλια τῆς ὑπαρξεως τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ὑπονομεύοντα, τὸν μυριάδας δεσποινῶν καὶ δεσποινίδων προῶως εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πλοῦτωνος ἀποστείλαντα, ὃν ἡ Αἰκατερίνη τῶν Μεδίκων ἐδωρήσατο εἰς τὰς ὁμοφύλους τῆς πρὸς ἀνάναον διαπάλην τῆς ζωῆς καὶ τοῦ γυναικείου κάλλους πρὸς τὸν θάνατον. Αἱ γυναικες ἡμῶν διὰ τῆς γυμναστικῆς δὲν θά παραπονῶνται διὰ νοσήματα μητρικά, διὰ νοσήματα στηθικά, διὰ δυσθυμίας καὶ νευρικὰς διαταρᾶξεις.

Διὰ τῆς γυμναστικῆς θά ἐνηθῶμεν νά παρᾶσχωμεν σώματα ἰσχυρὰ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν καὶ εἰ ἐπιγιγνώμενοι θά εἶνε τοῦλάχιστον εὐτυχέστεροι ἡμῶν κατὰ τὴν ὑγίαν καὶ τὴν διάνειαν. Ζήτωσαν:

Ἡ ΖΩΗ! Ἡ ΝΕΟΤΗΣ! ΚΑΙ Ἡ ΥΓΕΙΑ! ΜΙΝΩΣ.

του ότι και ο διδάσκαλος Αργακίου ἀρκεόμενος εις πέν Μέρρον συλλα- λητήριον μετ' α τήν διάλυσιν του πλήθους ἀπήγγειλε κατά παράκλησιν φίλων του τον λόγον, δι' ου ή ο φουδι- ασμένος. Λυπηρόν πράγματι ότι και τον ήμετερον συναδέλφον ουδεις εσχε τήν καλωσύνην να παρακαλέσθ, όπως άγραυούθ, ... εστω και μετ' α τήν διάλυσιν του πλήθους

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΙΒΛΗΣΙΣ

ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΝ ΣΟΦΙΑ

Η Σοφία δεήθηεν ήμέρας αγωνιώ- δους έρεϊσμού. Οί φριχταί κατέπι- σανέν κερφενείους και έστιατρίους τήν εικόνα του Σταμπούλω. Πένουσι τά μένεα κατά της εύπειθούς εις τον Σταμπούλω άστυνομίας ήτις έπέ- θη βαναύσως και έπλήγωσε δύο εξ αυτών. Έκραζον: «Ζήτω ο στρατός! Κάτω ή Αστυνομία! Ο Σταμπού- λωφ έδιδε προς τον στρατον διαταγίς αναιέτους προς τας του πριγκηπος. Έπί στιγμήν οι έχθραγωγίαι έράνη- σαν προσλαμβάνουσαι χαρακτήρα ά- ληθους στάσεως. Αλλ' οι έχθροι του Σταμπούλω ήταν πλείονες των φί- λων. Η θείσις των πραγμάτων εινε δεινή. Αί διαδηλώσεις ήταν ουδερύ- τεραι ή ότον έσομίσθη κατ' αρχάς. Οί παρά τον Σταμπούλω έτραλον θελήσαντες να βιάτωσι τον ήγεμόνα. Η άστυνομία έστρεψεν υπέρ αυτου. έδίδε δε να έπιμνη ο στρατός εναντί- ον της άστυνομίας. Αί οικίαι έπιφανών πολιτικών φρουρούνται στρατιωτικώς. Νέας διαδηλώσεις ώργάνωσαν κατά του Σταμπούλω οι ροιχηταί έλδι- κούντες τους φρονεούτας συναδέλ- φους των.

Κατά την «Εφημ. της Κολωνίας» τον φθόνον του πριγκηπος είνησαν αί ένθουσιώδεις υπέρ του Σταμπούλω διαδηλώσεις μετά την Μακεδονικήν έπιτυχίαν. Ο Σταμπούλω έγίνωσκε τας σκευωρίας της αυλής μετά της αντιπολιτεύσεως και προέβλεπε τήν πτώσιν του. Του αντίον τά γαλλικά φύλλα, χαριζόμενα εις την Ρωσίαν επικροτούν. Ο «Καιρός» γράρει ότι παρέχεται εις τον πριγκηπα άρίστη εύκαιρία όπως αποδείξη ότι εινε άλλο τι ή νευρόσπαστον εν ταις χερσίν ά- γρίκου πολιτικού. Τήν πτώσιν του Σταμπούλω συγκρίνει ο «Καιρός» προς την του Βισμαρκ, αλλά τηρου- μένων των αναλογιών.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΦΟΡΙΑΣΜΟΣ ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Εκ μέρους της «Εταιρίας υπέρ της Διεθνούς Διαιτησίας και Ειρήνης»

επιδόθη έσχάτως εις την βασιλισαν της Αγγλίας αναφορά εν ή λεπτομε- ρος εκτίθενται τα επί τώ πληθυσμών έ, γίνει άποτελέσματα των άδ' α κόπως αυξανόμενων στρατιωτικών και ναυτικών, έξοπλισμών, και υποδει- κνύεται ή αδυναμία τώ λαών όπως αντιπαλήσωσι προς τας έπιτήμους, τας στρατιωτικές και τας πολιτικές αρχάς. αίτιες συνεννοούνται ή αντι- στρατεύονται εν τή δικαιοσύνη ενό- πλου ειρήνης ελάχιστον διαφροσύνης του πολέμου.

Εις τήν αναφοράν ταύτην εστάλη ή εξής απάντησις υπογεγραμμένη πα- ρά του ιδιαιτέρου γραμματέως του έ- πι των Έξωτερικών ύπουργού: «Κύ- ριε, παρά του κόμητος Κίμπερλεϋ εμ' έπιφορητισμένους να σάς γιωρίσω ότι ή βασιλισσα ηυδόκησε να παραπέμψη εις αυτών τήν ύπο της «Εταιρίας ύ- πέρ της Διεθνούς Διαιτησίας και Ει- ρήνης» επιδοθείσαν εις τήν Α. Μ. άνα- φοράν, εν ή προτείνεται όπως ή Α. Μ. διά του συμβουλίου της επικρατείας και των ύπουργών Αυτής; λάβη τήν πρωτοβουλίαν εις διεθνές κίνημα σκο- πόν έχον τήν ελάττωσιν των εύρω- πείων, έξοπλισμών. Ο λόρδος Κίμ- βερλεϋ άρειται επαναλαμβάνω, ότι ή πολιτική της κυβερνήσεως της Α- νάσσης εξακολουθεί ούτα ή εν τή- βουλή εκτεθείσα, αί εκθέσεις δε της κυβερνήσεως επί του αντικειμένου ά- νεκινώθησαν ήδη προς την «Εταιρί- αν» της διεθνούς Ειρήνης.»

Αί εν τή άνωτέρω έπιτολή ανα- φερόμεναι εκθέσεις συνοψίζονται ως εξής: Η κυβερνήσις της Ανάσσης εύχάριστως θα έπραττε πάν τώ έπ' αυτή προς ύπιστήριζιν του περι άρο- πλισμού κινήματος, φρεβείται όμως ότι κατά την παρούσαν στιγμήν εις ουδέν να ώφείλει τώ να λάβη αυτή τήν πρω- τοβουλίαν επί του αντικειμένου.

ΕΙΣΒΟΛΗ ΤΩΝ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ. ΕΜΠΡΗΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΡΠΑΓΗ ΧΟΡΙΩΝ.

Παρά του έν Βελιγραδίω έπιτετρα- μένου της Έλλάδος διεβιάσθη εις τό ύπουργείον των έξωτερικών ή εξής σο- βαρά ειδήσις εν σχέσει προς τά βουλ- γαρικά βεράτια. Τρεις βουλγαρικοί λη- στρικά συμμορίαί πρό τριών ήμερών κατέλιπον τά βουλγαρικά σύνορα και εισήλθον εις τήν Μακεδονίαν ως έπι- δρομείς, έλαυσαν τρία χριστιανικά χωρία και εκκακοποίησαν άπανθρώπως πάντα μη βούλγαρον άδιακρίτως. Εις τας συμμορίας ταύτας ύπάρχουσι και πολλοί βούλγαροι στρατιώται και ύπα- ξιωματικοί λιποτάκται, αί έπιτυχίαι δε των εισβιλότων έπιδρομείων πιθα- νόι να έλκύνωσι και άλλους εκ των βουλγαρικών συνόρων, ή δε εισβιλή αυτή έσως δέν εινε ξένη προς τά εν Βουλγαρία συμβαίνοντα. Διά και ο έ- πιστρέλλων τήν ειδήσιν έριστά επ' αυ-

της τήν προσυχήν της κυβερνήσεως. Η ειδήσις δε αυτή φαίνεται ότι διεβι- θυσθη και εις τήν Σερβικήν κυβέρνη- σιν, όπως εν έλαβε γνώσιν αυτής ο της Έλλάδος έπιτετραμμένος.

ΑΙ ΠΗΛΑΡΧΟΜΙΑΙ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

Πολιτικών γεγονόσι κατέστη εν Αγγ- λία ή εν ταις ίπποδρομίαις νίκη του Λάδα, του ίππου του Λόρδου Ρόσβερν. Και πάλιν εκπληρωτικώτατον διά π' αν- σαν άλλην χώραν της Αγγλίας θέα- μα πρωθυπουργού δεξιουμένου και οδη- γούντος ίδια χειρι από του χαλινοϋ τον νικητήν ίππον, άνευρημομένου δε υπό του λαού «διότι, γράφουσιν αί έ- φημερίδες, ο λόρδος Ρόσβερν ειναι ο πρώτος πρωθυπουργός ο κερδίσας τό ίπποδρομικών βραβείον Δέρβν, του λόρ- δου Πάλμερτων μη κατορθώσαντας τουτο.»

Διαδηλώσις εγένετο επί τούτω εν τή «Φιλή» στρατ», και αί έφημερίδες συγ- κινωούται μετά του ίπποδρομίου δι- ειδικού σύμματος άνέγραψον διά τοι- γολογήσεως ανα πάν λεπτόν ανα π' αν- δευτερόλεπτον τας περιπετείας του ά- γώνος. Οί δε ριζοπάσταί ήγήθησαν ως και οι συντηρητικοί και οι φιλελεύθε- ροι, εκδιλλόντες φρονητιώδεις ζητω- κραυγάς, όταν έμαθον ότι ο Λάδας έ- πήρε τό βραβείον Δέρβν.

ΕΣΤΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΚΑΤΑ ΤΟ 1876 ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΤΕΓΡΑΜΜΕΡΟΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ. Έτησία φρ. γρ. 10.

Μετά της καθημερινής ΕΣΤΙΑΣ ή έτησία συνδρομή του έξωτερικού είνε φρ. γρ. 24, εξαμήσιος δε τά ήμισή.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΡΝΑΚΟΣ.

- Σ τ ο ς, προς γρ. 14 τώ κοιλόν. Κ ρ ι θ ή, προς γρ. 8-9. Ο ρ ο θ ο ς εντόπιος, προς γρ 15. Σ η σ ά μ ι α, προς γρ. 2 3/4 τήν όκάν. Σ τ α φ ι ς μ α ύ ρ η προς 50 παρ. ή όκί. Σ τ α φ ι ς β ρ α σ τ ή προς 35 παρ. ή όκί. Β α μ β α κ ο σ π ο ρ ο ς προς γρ. 2 1/4 τήν λίτραν. Β α μ β ά κ ι α, προς γρ. 13 τήν λίτραν (όκ. 2 1/2). Β ρ ώ μ η, προς 8 τώ κοιλόν. Μ α λ λ ί α 12-14 τήν λίτραν. Έλαϊον, έξωτερικού προς γρ. 14 τήν λί- τραν. Έλαϊον εντόπιον, προς 16 τήν λίτραν. Ζ έ χ α ρ ι ς, προς γρ. 318 τόν σίκκον. Κ α φ φ έ ς, προς γρ. 21 1/2 τήν όκάν γονδρ. Ο ρ ύ ζ ι ο ν, προς γρ. 168 τόν σίκκον. Σ ά π ω ν, προς γρ. 6 τήν όκάν. Πατρίλαϊον Καυκάσου προς γρ. 36-37. Μ έ λ ι ρ α ν ά γ γ λ ι κ ή ν γ ρ ό σ τ α 182. Ο β α μ β α κ έ β α μ β α κ ο σ π ο ρ ο ς και ή σταφί- κληρώνουσι τήν δεκάτην κατ' ήν εξαγωγήν.

(Δημοσιεύμεν κατωτέρω τό πνίγμα του κ. Τηλ. Τσιγγή, όπερ απήγγειλε εις τό έν Λεμεσώ «Κέντρον των φιλελευθέ- ρων» και τήν δημοσίευσιν του όποιου ύ- πεσχθήμε, εις τους ήμετέρους αναγνώ- στας εν τώ παραθόντι φύλλω.)

ΚΡΗΤΗ - ΚΥΠΡΟΣ.

Ευχαριστώ τό «Κέντρον» σας άγαπητοί έταίροι που ετην παύση τή Μεσοά μου είνετα τιμή προσφέρει καιτήν καλιέτους στίχους της τους ταπεινούς να ψάλλη μετά σ' αυτό τό σύλλογο που ή νεότης θάλλει. Νεότης ως ή χαραυγή του μαγευμέν' Απριλίη νεότης, με μεϊοίαμα 'ς τά άνθηρά της μέλαη Νεότης μ' αυταπάρνησι, με πόθο και έλπίδα όπου ζητεί έλευθερη να ίδη τήν πατρίδα. Μέσα τό τόση άνθηρά νεότητα θά ψάλλω ένα τραγούδι μου θεράν, τραγούδι μου μεγάλο και όκρουσ άδελφικώς και πάθη, θά σάς δείξω. Είνε μεγάλη ή τιμή που κάνετε σ' εμένα εδω σ' αυτά που βρισκαμαι τό μέση σας τό ξένα. Στο σύλλογο σας λησμονώ της έντατις τόν πόθο που μέσα εις τό στήθη μου τό ματωμένον νοιώθω. Και ποιος με τήν νεότητα τιμά όταν καθίση της παραμέναι; του πληγαιέν δέν θά της λησμονήθη; Ποιος εις αυτό τό φλογερό της; λουθηρείς καιμίνι που φλόγιε ένθικώτατες άσπίδες για να γυνη. Και μίν ήμέραν η' άκουσθη ή τ' άψη των αιθέρων τό «Κέντρον» πως έστράφη τό των εφίλελευθέρων Κ' άπό της Κύπρου τό σκληρό και οαχλιασμένο μνημα ευχθηκε άδερην Άρνασσού και Σαλκιμίου κύμα Ποιος λίγω εις τό πλάι σου άγαπητή νεότη; Εγεί 'ς τό νού και 'ς τήν καρδιά τόν πόνο τόν προδότη; Που έν τω σου μεϊοίαμα μου ένθυμίζε, πάλι τήν Κύπρου πως θά κίμαται ως ήταν πριν. Με Κίτιον, με Ζήνωνε σοφόν, και Ευχόταν Έλλάδα του πολιτισμού, και της σοφίας χωραν. Στο σύλλογο σας λησμονώ πως βρισκαμαι στα ξένα όπου φερνουν της σκληραξ; λουθηρείς μαρμαμένα. Οπου παντού οι ίπποροι κ' ευχίθησαν Έγγλίζε 'ς της πλάταις σας εστρώσαν τό πλούσιο των τραπέζι. Και σας φοροον τό αίμα σας, τό πλούτη σας χαρίζουν σ' εκείνους που καθημερινώς σας καταδικάζουν. Εύχριστώ για τήν τιμήν που κάνετε σ' εμένα στον σύλλογο σας λησμονώ πως βρισκαμαι 'ς τό ξένα Πως μέσα εις τό στήθη μου μια φωνή κηρύττει για τή φτωχή πατρίδα μου τήν έστ' μου Κρήτη. Οτι τήν άλαστίδα, τήν αυτή τήν ώρα σπίζε; κ' έλευθερη 'ς τήν 'Ιδη της πατιές φερουράζει. Αχ! λησμονώ τήν Κρήτη μου τήν έστ' μου μίνα όπου 'τό γωμά της κρυπ' ή ένθικη καρπίνα. Και 'τά βρονά της αυτηγ' 'ς τ' ώς ποίε παλληκάρια και γύνουσι άδερης μουσάξ και τό ξηρά θυμάρι. Και λησμονεί τό πάθη της ένα μικρό παιδί της. Με δ' η! Κι ή Κύπρος σας δέν είνε άδελφή της; Τ' όρα κ' αυτή δέν έλλαξε εις της σκληραξ τό γρόνα 'ς τό νορικό κραβδάτι της καταμαυσαπενόνα. Δέν ήγισε κ' ή Κύπρος σας δεμμένη μ' άλυσίδες όπως πολλοίς έγείρανε Έλληναίικαις πατρίδες; Ποτα παιδιό της και αυτή δέν είνε κωλιμισίνα 'ς τό γωμά τό παθίνο της εις τό εικονίνα. Ακόμα 'ς τήν πρωτεύουσα του τόπου σας, ακόμα είνε θάμνινο μ' αίματα έλληναίικ' τό γωμά. Ακόμα τότα ά κρτα Κυπριακή κουρραξια σκεπάζουν πόργου φούγκικου ζυέτητα λιθάρια. Η άτυχής ή Κύπρος σας, κ' ή Κρήτη ή παρθέναι είν' άδελφαίς άδέρφοναι; Έχουν πατέρα ένα. Μιά μίνα ταις έγένησε ταις δύο τόν ίδιο γρόνο και μετά ταις εβλαπτες 'ς τό αίμα και 'στο πόνο Μιά μότρα της εστόλισε με γίλιε δύο στολίδια κ' Έγρονε ίδιο αίσθημα, κ' Έγρονε τόχη ίδια. Η Κύπρος ή κακότυχη κ' ή δυστυχής ή Κρήτη έπρωτορληθίνησαν της Μίκαας τόν προφήτη π' άπ' άκρη σ' άκρη έσφαξε τό άγιό του (!) χέρι ότους δέν έπρωτάξε τ' άνδρείο των μαχηται. Τών φράγκων ή θεόρατες και πλούσιαις άρμάδες των δύο νήσων έδρεψαν πρώτα ταις έμμορπίδες. Και εις ήμαξ και εις εσας πρώτοι οι σταυροφόροι εκήρρωσαν 'ς τό στήθη μας φαρμακερό τό όδου. Απο τήν ίδια τήν πληγή της; Κύπρου και της Κρήτης καθ' όσον και έζημα εστράφημε παιδιό της. Ναί! μίνα 'ς τών πατρίδων μας τό άγιόν τό αίμα εκύλισε του Γολγοθ' τ' άκίνθινον τό στέμμα. Κι' ακόμα εως σήμερα, και εως τ' όρ' ακόμα τόν ίδιο πόθο Έγρονε 'ς τό στήθη και στο στέμα. Τά ίδια υποφέρουμεν άγαπητή νεότη έσσις με τόν απέντη σας και μετ' με Ίσκαριώτη. Έσσις εδω τόν τυράννο με γάντια και καπέλλα και μετ' τήν ίδια τήν πληγή και μετ' τήν ίδια βδύλλα. Κ' οι δύο δεσπόται Έγρονε σκοπύ και καταρραμένο για τών φτωγών πατρίδων μας τό έδαφος τό ξένο. Οι πρώτοι σπάζουν, γδώνουν, χαλούν και καταστρέφουν κ' όυτεροι μισήλληνας και φιλοτουρκούς τρέφουν. Οι πρώτοι δέν λατρεύουν τόν Θεό Παθώνωνα κ' οι τελευταίοι πέρνουν τήν κάθε τόν κολών. Είνε πιστοι άπόγονοι Σακισπήσου τ' άκινάτου όπου ο κόσμος σέβεται τό θεϊον όνομά του. Είνε του Λόρδου Βύρωνος; οι άδελφά οι τόσκι με ή ιδιαιτέλεια τους εγεί άπαυρωλάση. Και θέλουν τήν πατρίδα των του κόσμου ταις πατρίδες τό χωμά των τ' όρα γιννθ' μόνον Σαλταβουρίδες. Οπου κ' αν σσεφής σημερα περιλαπυ τό βλέμμα θά 'δη τόν κάθε Κύπριο δίχως ψυχή και αίμα.

ΕΥΟΙ ΕΥΑΝ

Ἡ Ἐφημερίς Ἀκρόπολις ἐν κυρίῳ ἀρθρῷ ἀφορμὴν λαμβάνουσα ἐκ τοῦ ἀρτίως ἐκδοθέντος γυμναστικοῦ βιβλίου ὑπὸ τῆν ἐπιγραφὴν «τὰ γερά σωματὰ» γράφει τὰ ἐπιμεινὰ περὶ τῆς ἀξίας καὶ ὠφελείας τῆς γυμναστικῆς, ἥτις τόσον πολὺ δυστυχῶς εἶνε ἡμελημένη παρ' ἡμῖν, μὲν ὅλας τοῦ τύπου τὰς προτροπὰς, ὅπως ἐξεγερθῆ καὶ παρ' ἡμῖν, ἢ πρὸς τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις ἀγάπη τῶν νέων μάλιστα καὶ κατ' ἐξοχὴν. Τὴν ἀνάγκωσιν τοῦ ἀρθρου θερμώτατα συνιστῶμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστιας καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν νεότητα, ἥτις πλὴν ὑπερεῖ κατὰ τοῦτο τῶν ἐν ταῖς ἀλλοδαπῶν πόλεσι τῆς νῆσου. Ἡ Ἐφημερίς ἡμῶν καὶ ἀλλοτε ἔγραψεν ὑπερ τῆς ἰδρύσεως Γυμναστηρίου ἐν Λάρνακι καὶ σήμερον ἐπαναλαμβάνει, ὅτι ὁστμὲρ γίνεται ἐπισημωτέρω ἡ ἔλλειψις αὐτοῦ, καὶ ἀνάγκη εἶνε συντόμως νὰ ἐνεργήσωμεν ἅπαντες ὑπερ τῆς ταχείας ἰδρύσεώς του :

Ἀπὸ τίνος ἡ Ἑλλάς ἤρξατο ἐξευερμένη ἐκ τῆς νάρκης τῆς ἀγυμνασίας καὶ τῆς ἀνασκησίας, καὶ ἀπειδύθη μὲν ἔργου καὶ ζήσεως, πλήρης μέλους καὶ ἐνθουσιασμοῦ εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς εὐγενεῖς τῶν παιδιῶν καὶ τῆς ἀμίλλης τὰς ἀσκήσεις.

Εὐσεβῶς ἐβάνε ὁ ἔργων διανοηταὶ καὶ νέεσι φεταῖναι ἀκτίνες κατακλύζουσιν ἡμᾶς. Καὶ αἱ ἀκτίνες αὐταὶ εἶνε αἱ ἀληθεῖς, εἶνε ἀκριβῶς τὸ φῶς ἐπερ ἐζητοῦμεν, τὸ φῶς ὅπερ ἐπεκαλούμεθα νὰ βρῶμεν καὶ διαχυθῆ ἐφ' ἡμᾶς. Ἴσως ἡ γέννησις ἐνός βασιλοῦ ἢ ἡ κατάρτισις ἐνός ὑπουργοῦ ἢ μίαις βουλή ἐκ μελῶν βρετανικῆς ἀριστανδρίας ἢ τῆς ἀρχαίας τῶν ρωμαίων γεροισιαστῶν κατατομῆς δὲν θὰ ἐπλήρου ἡμᾶς τῆς ἀρετῆς καὶ παρομοίας γρηγοσύνης.

Καὶ τοῦτο εὐλόγως. Τί θὰ ὠφελήσῃ τὴν Ἑλλάδα τοιαύτη πλειάς, ὅταν τὰ στελεχῆ εἶνε σαφρά καὶ οἱ κλώνες ὀδωδότες; Τί θὰ ὠφελήσῃ αὐτὴν ἐπιτελεῖν τοιαύτης περιωπῆς καὶ τοιαύτης ἀρετῆς, ὅταν τὰ συντάγματα εἶνε κακῶς συντεταγμένα, οἱ λόχοι ἐλλειπεῖς, οἱ ὀπλίται ἀδαεῖς καὶ κακῶς ὀπλισμένοι, αἱ σκευαὶ καὶ τὰ λοιπὰ ἐξαρτήματα ἐν εἰκτρᾷ καὶ ἀπελπιστικῇ καταστάσει;

Παρὰ τοῖς ἀρτισυστάτοις ἔθνεσι καὶ τοῖς νεοτυμαγίσι κρατίδιοις τὸ σπουδαιότερον καὶ μέγιστον εἶνε ἡ ρίζα, ἡ ἐξοχία τῶν βάσεων, τὰ καλὰ θέμεθλα, ἡ ἀρετὴ τοῦ λαοῦ, ἡ ἀρετὴ τῶν ὀπλιτῶν, ἡ ἀριστανδρία ἐν τῷ πλήθει, ἡ μόρρωσις καὶ ὁ ἐξευγενισμὸς τῶν ἀριθμῶν, τῶν πυρεῖων, τῶν κυάμων, τῆς ἀμμου, τῶν ψηφίδων, τοῦ λαοῦ.

Ἰδὺν διὰ τί μᾶς ἐνθουσιάζει ἡ πρόδοσ αὐτῆ καὶ ἐξεγερσις τῶν κατωτέρων τάξεων! Ἰδὺν διὰ τί μᾶς πληροῖ

χαρῆς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἀπειροῦ ἡ φιλαγωνία καὶ φιλογυμνασία ἡ καταλαβούσα τοὺς Ἕλληνας ἀπὸ Ταινάρου μέχρι Πηλίου καὶ ἀπὸ Πατρῶν μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ Σουνίου. Ὅταν τὸ στρατεύμα εἶνε τόσον ἐρωμῶν καὶ εὐτολμων, ὅταν οἱ στρατιῶται παρουσιάζουσι στῆθι ἡράκλεια καὶ ἀγωνιστῶν σθεναρῶν κορμοστασίας, τότε ἡ καρτλή εὐλόγως ἐξευρίσκαται, τότε ὁ στρατηγὸς ὁ ἐκλεχθὸς καὶ δεινός τις ἢ ὑπερφυής καὶ μεγαλοφυής ἐάν δὲν εἶνε, πολὺ εὐκολώτερον ὁδῶμας θὰ διοικήσῃ καὶ θὰ πράξῃ τι ἀγαθόν, πολὺ δὲ δυσκολώτερον θὰ παρεκκλινή καὶ θὰ κακουργήσῃ.

Λοιπὸν ἐπὶ τοὺς ἀλτῆρας, ὦ Πανέλληρες! Ἐπὶ τὰ δίκυκλα, ἐπὶ τὰς ναῦς, ἐπὶ τὰ δίκυγα καὶ τὰς ἀναβάθρας! Τοιαύτην πάντοτε ἠθέλομεν καὶ ὠνειροπλαστοῦμεν τὴν νεότητα, τοιοῦτους ἠθέλομεν κατεποθεῦμεν τοὺς νέους μαζ, διὰ μυρίων δὲ ἀρθρων, δι' ἐπανειλημμένων μελετῶν, διὰ ταξιδιωτικῶν ἐκ Σουηδίας καὶ ἐκ τῶν βορεινῶν ἐκείνων φιλαθητικῶν λαῶν περιγυρῶν καὶ ἀναμνήσεων προσεπηθήσμεν πλειστάκις νὰ ὑπεκκαύσωμεν τὸ πῦρ τῆς θεᾶς Ἀθηναίης καὶ νὰ ζωογονήσωμεν τὸν σπινθῆρα τὸν κεκρυμμένον ἐν τῇ αἰθάλῃ τῶν ἀποψυχθέντων καὶ μονονουχῶν ἀρτισθέντων βωμῶν τοῦ Πρακλίου, τοῦ Ἀγωνίου Ἐρμού καὶ τῶν λοιπῶν θεῶν τῆς ρώμης καὶ τῆς ὑφείας τὸ πάλας.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΡΝΩ.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἡγγέθη τηλεγραφικῶς πρὸς τὸ ἐνταῦθα Γαλλικὸν Προξενεῖον παρὰ τοῦ ἐν Κωνσταντινῶν πρέσβους τῆς Γαλλίας ὁ θάνατος τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Καρνῶ, δολοφονηθέντος ἐν τῇ ἐν Λυῶνι ἐκθέσει ὑπὸ τίνος Ἰταλοῦ. Ἡ εἰδησις αὐτῆ πρῆγχαγε μεγάλην ἐνταῦθα συγκίνησιν, ἐπὶ τούτῳ δὲ τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον ἀνεστήλωσεν μισίστιον τὴν σημαίαν του μετὰ πενθίμων σημάτων, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ προξενεῖα τῶν ἄλλων Δυνάμεων, τὸ ἀγγλικὸν τηλεγραφεῖον, τὸ λιμεναρχεῖον καὶ τὸ πακτορεῖον τῆς ἐταιρείας «Messageries Maritimes». Ὁ Μέγας Ἀρμοστής πληροφωρηθεὶς τὸ λυπηρὸν γεγονός, ἐξεδήλωσε τηλεγραφικῶς τὴν λύπην του πρὸς τὸ ἐν Λάρνακι Προξενεῖον.

Ὁ Marie Francois Sadi Carnot ἐγεννήθη ἐν Limoges τῶν Αὐγούστον τοῦ 1837. Ἦτο ἐγγονὸς τοῦ Καρνῶ, τοῦ «διοργανωτοῦ τῆς νίκης» καὶ μηχανικὸς τὸ ἐπάγγελμα. Διαρκούσης τῆς ἀλώσεως τῶν Παρισίων (Ἰανουάρ. 1871) διορίσθη Prefet de la Seine Inferieure, μετ' ὀλίγων δὲ πρεκλήθην ὡς βουλευτῆς Cole d'Or, ἀντεπροσωπευσε δὲ κατόπιν τὴν Beaune. Διετέλεσεν ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν τῷ 1886 καὶ 1887. Μετὰ δὲ τὴν παραι-

τησίαν τοῦ κ. Γουγύ (2 Δεκεμβρίου 1886) ὁ κ. Καρνῶ ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τιμηθεὶς τὸν Μάρτιον τοῦ 1891 ὑπὸ τοῦ Γαλλοῦ διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ τιμητικοῦ τοῦ Ἀγ. Ἀνδρέου.

Ἡ κηδεὶα θὰ γείνη ἐν Παρισίοις τὴν κυριακῇ, ὡρίσθη δὲ ἐθνικὸν πένθος ἐνός μηνὸς ἀπὸ τῆς 25 Ἰουλίου.

Τὸ Γαλλικὸν Προξενεῖον ἐπέλεσε σήμερον ἐπίσημον μνημόσυνον ἐν τῷ ἐν Λάρνακι ναῶ τῶν Καθολικῶν. Ἐτερον μνημόσυνον θὰ γείνη τὴν δευτέραν ἐν τῷ ἐν Σκάλα ναῶ τῶν Μαρωνιτῶν. Περὶ τούτων προσεχῶς.

Ἡ Γαλλία θὰ πενήθη ἐπὶ πολὺ τὸν τριγικὸν θάλαττον τοῦ διακεκριμένου αὐτῆς πολιτικοῦ, τοῦ μετὰ τοσαύτης τιμιότητος καὶ ἐκανότητος ἐκπληρώσαντος τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα, αἵτινα τῷ ἀνέθηκαν.

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ.

Χθὲς ἀνηγγέθη τηλεγραφικῶς, ὅτι Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐξελέγη ὁ κ. Καζιμίρ Περτιέ.

Ὁ Ἰωάννης Παῦλος, Πέτρος, Καζιμίρ Περτιέ ἐγεννήθη τὴν 8 Νοεμβρίου τοῦ 1817, ἀπὸ δὲ τοῦ 1871 εἶνε τετιμημένος διὰ τοῦ παρατήμου τοῦ Ἰπποκράτους τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς. Διετέλεσε τμηματάρχης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν τῷ 1871 καὶ 73, γενικὸς σύμβουλος ἀπὸ τοῦ 1874, βουλευτῆς ἀπὸ τοῦ 1876, καὶ πρόεδρος τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου ἀπὸ τοῦ 1882. Ὑπουργὸς τῆς Διημ. Ἐκπαίδευσως καὶ τῶν καλῶν τεχνῶν ἀπὸ τῆς 20 Δεκεμβρίου τοῦ 1877 μέχρι τῆς 4 Φεβρουαρίου τοῦ 1879, ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν ἀπὸ τῆς 17 Ὀκτωβρίου τοῦ 1883 μέχρι τῆς 3 Ἰανουαρίου τοῦ 1885, ἀντιπρόεδρος τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων ἀπὸ τοῦ 1885 μέχρι τοῦ 1892, πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῷ 1890, 91 καὶ 92, πρόεδρος τῆς βουλῆς τῶν Ἰανουαρίου τοῦ 1893, καὶ πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῶν Δεκεμβρίου τοῦ 1893.

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὴν παρελθούσαν κυριακῇ ἐγένοντο ἐν Λευκωσίᾳ ἐνώπιον πολλοῦ καὶ ἐλλεικτοῦ ἀκροατηρίου αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἀρτισυστάτου Γυμνασίου τῆς πρωτευούσης.

Αὐθήμερον, παρισταμένου ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐνταῦθα ἑλληνικῆς Σχολῆς, διαρκέσασαι μέχρι τῆς πέμπτης.

Τὴν προσεχῇ κυριακῇ ἀρχονται αἱ ἐξετάσεις τοῦ ἐν Λάρνακι Παρθενια-

γίου τοῦ μεθεπιμεινῆ 26)8 Ἰουλίου αἱ ἐξετάσεις τῆς δημοτικῆς σχολῆς Λάρνακος καὶ τοῦ παρθενιαγίου Σκάλας καὶ τὴν 29)11 Ἰουλίου αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν Σκάλα δημοτικῆς σχολῆς Ἀγίου Λαζάρου.

Ἐυχαιότως εἰδομεν, ὅτι ἡ κυβερνησις παρέχώρησεν ἐκ τοῦ κονδουλίου τῆς δημοτικῆς ἐκπαίδευσως 100 λίρας στερλίνας ὑπερ τοῦ Γυμνασίου.

Τὴν παρελθούσαν κυριακῇ μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐτελέσθησαν ἐν Βαβατζινῶν οἱ γάμοι τοῦ κ. Μιχαήλ Χριστοδούλου μετὰ τῆς σεμινοπρεπούς δεσποσύνης Ἀναστασίας Ἀντωνῆ ἐκ Λαζαρινῶν, εἰς εὐχὴν τὸν παράνυμφος καὶ ὁ κ. Ν. Συμεωνίδης.

Ἐνετάλημιν παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐν Ἰερᾷ Ἐκκλησίας, ὅπως ἀπονεύσωμεν δημοσίᾳ τὸν δίκαιον ἐπαινον πρὸς τὸν ἐκ Λεμεσοῦ κ. Μιχαήλ Χ' Σταυρῆν, ξυλοργῶν, ὅστις ἀναλαβὼν τὴν κατασκευὴν τῶν θυρῶν καὶ παραθύρων τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας ἐξετέλεσε τὴν ἀνατεθείσαν αὐτῷ ἐργασίαν μετὰ πάσης τῆς ἐπιμελείας, ἐφαρμόσας ἐν πᾶσι ὁλοῦς τοὺς κανόνας τῆς ξυλοργικῆς τέχνης.

Ταῦτα πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν εὐσυνειδητῶν τεχνιτῶν.

Ὁ δὲ τοῦ «Ἐθνους» ἀπευθύνων ἡμῖν τὰς παραλόγους ἐκείνας ἐρωτήσεις ἐπετεθῆ καὶ πάλιν καθ' ἡμῶν καὶ δὴ κατὰ τρόπον ἦιστα εὐγενῆ καὶ ἀνάμυστον εἰς ἀνθρώπων εὐμοιροῦντα καλῆς ἀγωγῆς καὶ παιδεύσεως, περὶ ὧν φηίνεται ἔχων ἀξιώσεις. Οὐχ ἦτον δὲ θαυμαστὴ εἶε καὶ ἡ λογικὴ, δι' ἧς πολεμῆ ἡμᾶς καὶ ἡ δειγμα ἀναβέρομεν τὰ ἐξῆς:

Ἡμεῖς εἶπομεν μόνον ὅτι τὸ «Ἐθνος» μᾶς ἐρωτᾷ ἀναρρητικῶς πρὸς τὰς πινακίδας, ὡς φίλος τις ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον «μηθεῖς» ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐφημερίδι. Ταῦτα λοιπὸν κατὰ τὸν σοφὸν ἐπικριτὴν εἶνε ὁμολογία, ἥτις προστιθεῖ ἡμῖν θνεῖδος καὶ ἐκ τούτῳ συμπεραίνει ὅτι καταφεύγομεν εἰς τὸ «παιδικὸν προσατιολόγημα» «δὲν εἰμ' ἐγὼ, εἰν' ἄλλος».

Ἐχομεν λοιπὸν ἀδικὸν ἀπαξιῶντες νὰ παντήτωμεν εἰς τοιαῦτα, ἀφοῦ μάλιστα ἔχομεν λόγους νὰ ὑποπτεύωμεν, ὅτι ταῦτα προέρχονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ καλῶμου, οὗ ἀριστοῦργημα τι ἐχαρακτηρίσθη ἐπισήμως ὡς ἀνόητον;

Καὶ ἕτερος συνάδελφος διὰ τῆς αὐτῆς ἀκαταμαχῆτου λογικῆς εὐρίσκει ὅτι ἠβελήσμεν νὰ περιορίσωμεν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου δημοσιεύσαντες ὅτι... παρεγνωρίσθη ἡ περὶ τὸ λαλεῖν θνεῖδος τινῶν μὴ προσκληθέντων νὰ ἐμιλήσωσιν ἐν τῷ συλλαλητηρίῳ. Πρὸς τοῦτο δὲ λαμβάνει ἀφορμὴν ἐκ

Όχι, με δίγως κίβητος, δίγως καρδιά και φως... Κ' εκείνο κλίμα: δειλά κ' αριστέρα τὸ φῶς του...

Ναί, ἀνάνδρος παλαίονε ἐλευθεροί με σκλάβο... Τὸν ἐπιβίαν τὸν Κύπριο οἱ ἄνομοι ἔχρουν...

Ὀχι! ποῦν τὴ στήθη μου, φλογίζεσαι καὶ κτύπ... τὰ βράχια τοῦ Ἑλλήνος τοῦ δούλου ὅταν λίσ...

Ὀχι! ποῦν τὴ στήθη μου, φλογίζεσαι καὶ κτύπ... τὰ βράχια τοῦ Ἑλλήνος τοῦ δούλου ὅταν λίσ...

Ὀχι! ποῦν τὴ στήθη μου, φλογίζεσαι καὶ κτύπ... τὰ βράχια τοῦ Ἑλλήνος τοῦ δούλου ὅταν λίσ...

τὴν εἴη ἐπιγραφήν: «Νάνοιθ' ἔξω μετὰ τὸν θά... ντόν μου. Μετὰ τὸν θάνατόν του ὁ φάκελλος...

Τίλος πάντων! ὁ φάκελλος αὐτός ἦτο ὁ τε... λευταῖος. Οἱ κληρονόμοι τοῦ Ζαλιέκη ἀνεκου...

Εἰς τὰ ἐντόσθια ἐνός πλάνητος ταχυδακτυ... λουργοῦ ἀποθανόντος ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ καὶ...

Ὁ ταλιέπουρος ἄνθρωπος ἐκτελῶν φαίνεται... πείνητα ἐξαραισιῶς ἀντικειμένων κατέπεσε...

Ὀχι! ποῦν τὴ στήθη μου, φλογίζεσαι καὶ κτύπ... τὰ βράχια τοῦ Ἑλλήνος τοῦ δούλου ὅταν λίσ...

Ἐξ ἄλλου ὁ δίσκος δῆμιος προτίθεται νὰ... δημοσιεύσῃ τὴν ιστορίαν τῶν 100 καρατομήσεων.

Ἀπροσδόκητος τελετὴ γάμου γίνετο ἐσχά... τως ἐπ' αὐτῆς τῆς σκηνῆς τοῦ Γκράντ-Ὀπερ...

Ἐπαίχτο τὸ μελόδραμα «Simbad le Marin»,... ὅταν κατὰ τὴν τελευταίαν πράξιν ὁ διευθυντής...

Μετὰ τὴν ἐνδομασίαν τῆς παραστάσεως ἐπα... ράφη τότε ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἡ νεαρὰ ἡθοποιός...

Μετὰ τοῦτο ἡ παράστασις ἐξηκολούθησε καὶ... ἐπερατώθη ὡς εἰν τίποτε ἔκτακτον δὲν συν...

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
ΛΑΙΚΗ
ΕΡΓΥΚΛΟΠΙΔΕΙΑ
ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΣΑ

Ἀστρονομίαν, Ἱστορίαν, Χημείαν, Οἰκιακὴν οἰκονομίαν, Ἱατρικὴν, Μετεωρολογίαν, Γεωγραφίαν, Κηπουρικὴν, Κτηνιατρικὴν, Δένδρκομίαν, Γεωργίαν, Ζωολογίαν, Μυθολογίαν, Μαγειρικὴν, Ζαχαροπλαστικὴν, Νομικὴν, Φυσικὴν, Μεταξοσωληκοτροφίαν, Φυτολογίαν, Ἀνθοκομίαν, Τέχνας, κτλ. κτλ.

ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣΑ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΥΠΟ ΠΟΛΛΩΝ ΛΟΓΙΩΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΩΝ.

Ἐνδεκά ὥρα εἶγον ἐγκύβητα κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν εἰς τὸ ὠρολόγιον τῶν ἀνακτόρων τῆς Βασιλείας. Πάντα τὰ κωδωνοστάσια τῆς...

Ἐκ τοῦ παραθύρου τοῦ θαλάμου αὐτοῦ ὁ Δὸν Ζουάν, εἶδε τὸν Γρηγόριον ἀναβαίνοντα ἐπὶ τοῦ ἵππου, εἶτα δὲ διευθυνόμενον εἰς τὴν προκουμαίαν τοῦ Πύργου. Ὄφειλε νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν...

Ἡ λαμητόμος ἵστατο ἐν τῷ μέσῳ εἰς ὄψο, τι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους συνεχομένη ἐκ 4 βαθμίδων, ἐπὶ δὲ τῆς τελευταίας ὑπέρχε προσκεράλαιον...

Πέντε λεπτὰ πρὸ τῆς μεσημέριος ὁ κόμης Σὲν Ζουάν, κατόπιν ὁ ταγματάρχης καὶ πέντε οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Πύργου φέροντες τὴν ἐπίσημον στολήν των καὶ ἀκολουθοῦμενοι ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως, ἤλθον νὰ λάβωσι θέσιν περὶ τῆς λαμητόμου.

Ὁ ἐπιθυμῶν ν' ἀποκτήσῃ τὸ ἀξιόλογον τοῦτο βιβλίον ἄς ἀποσταθῇ πρὸς τὸν κ. Α. Γ. Παναγιώτη.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἀγορὰν καταστήματι τοῦ κ. Γ. Ν. Παναγιώτου εὐρίσκεται ΣΑΒΩΝ ΤΡΗΠΙΔΕΩΣ ἐξαιρετῶς ποιότητος πωλούμενος εἰς τιμὰς ἀεπιδικτούς διαγωνισμοῦ Σαβῶ. Σατε πάντες καὶ θέλετε μείνη λίαν εὐχαριστημένοι.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Τῶ «ΤΡΩΔΟΣ», ἘΝ ΛΕΜΗΣΣΩ, ὄνα: Ἀγ. Πατρικοῦ, ἀρ. 87.

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δραστηρίου καὶ φιλοκάλου κ. Μιχαήλ Τζετζεπούλου λειτουργεῖ ἐν Λεμησσῶ τὸ λαμπρὸν τοῦτο ξενοδοχεῖον, τὸ ὁποῖον πᾶς ἐπισκέπτης δὲν δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ καὶ ἐπαινήσῃ διὰ τὸ εὐάερον, τὴν καθαριότητα καὶ εὐθηνίαν αὐτοῦ. Οἱ καταφθάνοντες εἰς Λεμησσὸν, ἄς ἐπισκεφθῶσι τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ κ. Τζετζεπούλου ὅτιες βιβαιοί, εἰ καὶ ὄλα θέλουσι μείνη καταγορητέμενοι.

Παρακαλοῦνται οἱ ἀλλάσσοντες διανομήν συνδρομηταὶ τοῦ «Νέου Ἐθνους» νὰ καθιστώσι τοῦτο δηλὸν τῇ διεύθυνσει, ἥτις ἐν ἐναντίῳ περιπτώσει οὐδέμίαν ἔχει εὐθύνην, εἰάν ἐπέρχεται σύγχυσις περὶ τὴν ἀποστολὴν τοῦ φύλλου.

Ἐπεὶ δὲ ἱστάμενος, τοῦ ὀφθαλμοῦ ἔργον προσηλωμένους ἐπὶ τοῦ ὠρολοῦ οὕτως ὁ δεικτὴς προεχώρει πένθιμος, ὁ γέρον στρατηγὸς ἀνίστατο, τεταραχμένος, καὶ διατελῶν ὑπὸ τὴν ἐκείνου ἀλγίστου πόνου προαισθητικῶς, ἤρωτα ἐαυτὸν, εἰάν ἦτο δυνατόν ἀκόμη ὁ νεαρὸς μενέγγης νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως ἐκτελεσθῇ ἡ τελευταία πράξις τῆς τραγωδίας τραγωδίας. Τῷ ἐφρίνετο οὖν ἀνὰ πᾶν δευτερολεπτόν ἡ θύρα τῆς αὐλῆς ἐμελλε ν' ἀνοίξῃ, καὶ ἰδοὶ εἰσερχόμενον ἀγγελιαφόρον τινα ὅστις νὰ προσέφη τὰς λέξεις ταύτας μεγάλη τῇ φωνῇ: Διαταγὴ τοῦ βασιλέως! Αἱ πανίσχυροι ὁμοῦ αὐταὶ λέξεις δὲν ἤκούσθησαν, ἡ θύρα, τῆς αὐλῆς δὲν ἠνοίγη, καὶ ἡ πένθημος κωδωνοκρουσία ἐξηκολούθησε νὰ σημαίνῃ ὡς καὶ ὁ ἀνὰ πέντε λεπτὰ ἐπαναλαμβανόμενος κωδωνοκρουσμός: ὁ ὠρολόγιος προεχώρει πάντοτε ἐπὶ τῆς πλακῶς τοῦ ὠρολοῦ οὐκ ἐκινῶν τὰ λεπτὰ, καὶ δὲν ὑπελείποντο εἰμὴ τρία πρὶν ἢ τὸ φερόν σφυρίον κίχην ν' ἀντιχέσῃ καὶ ὁ πρῶτος ἦχος τῆς μεσημέριος.

Ὁ γέρον στρατηγὸς ἠνόησεν ἤδη οὐκ εἰς ἀπίστων ἀπώλετο, ὅτιν διὰ σταθερὰς φωνῆς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν εἰσαγγελέα, ὅστις ἵστατο ἀπέναντι αὐτοῦ ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τῆς λαμητόμου:

— Ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως, τῷ εἶπε, ἐκτελέσθε τὸ κλητὸν σας.

— Ἐκτελέσειτε!

— Ἐκτελέσειτε! — Ἐκτελέσειτε τὴν ἐπιταγήν σας.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Ἐν τῇ ρωσικῇ ἐπιγραφῇ τῆς Τυριδος, τὸν Μάρτιον τοῦ 1880, ἀπέθανε πλούσιος τις πολωνός, Ζαλιέκη, ἡλικίας 80, ὁ ὅποιος ἀρῆκε περιουσίαν περίπου 100,000 ρουβλίων.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ» Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ

Κατὰ μετάρρασιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ (ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ. ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΗΜΕΡΑ

ΚΕΦ. VI. ΤΟ ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ.

— Ἄλλ' ἐλπίζω, Μεγαλειότητε, νὰ τὴν ὤψω τῆς ὑμετέρας συγγνώμης; εἶπεν ὁ Βασιλεὺς. — Καλὴ μου κόμη, ἀπήντησεν ὁ βασιλεὺς, δὲν ἔχει ἀνάγκη τῆς συγγνώμης μου. Ἡ πρὸς σε σιωπὴ μου ὑπερβῆκεν ἔνοχος. Εὐλόγως ἠδύνας νὰ ὑποθέσῃ, ὅτι ἡ ὑπεράτη ἐξουσία ἔχει διαρρηχθῆ ἤδη τὴν καρδίαν μου. Μὴ ὀλίβισαι ὁμοῦ, κόμη. Ἐἴν συνέλαβες τοιαύτην κωκὴν οἱ ἐμεῖς ἰδοὺν, ἐγὼ πταίω. Ἄλλ' ἄς μὴ ἀναπερῶμεν πλέον τοῦτο, νῦν δ' ὀπίστε κατέστην πάλιν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου ὁ πρότερος εἰλικρινὴς Ζουάν, ὁρῶντες νὰ κρατῆς τὸν φάκελλον, ὅστις θὰ ἐγκαλέῃ τὸ ἄδικαίμα τῆς χάρι-

τος ἡμίσησαν ὥραν πρὸ τῆς προσδιορισθείσης διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θανατικῆς ποινῆς. — Μεγαλειότητε, ὁ κόμης Σὲν Ζουάν, ὅστις κρίνει πάντοτε τὰ πράγματα πολὺ ἀσθητικῶς, δὲν θὰ φρονῇ παντάπασιν κελῶς διὰ τὴν ἀπόφρασιν, ἢν ἐλάθετε κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ σας. — Γνωρίζω τοῦτο, κόμη, ἀλλ' ἀδύνατον, δύναται νὰ φρονῇ, ὅτι θέλει. Τώρα, εὐ πῆγαίεν νὰ μοὶ στείλῃς τὸν Γρηγόριον, τὸν ἀρχαιότερον ἀγγελιαφόρον τοῦ κράτους. Θίλω νὰ τὸν ἐπιφορτίσω νὰ ἐγγερίσῃ τὴν διαταγὴν τῆς χάριτος πρὸς τὸν κόμητα Σὲν Ζουάν.

Ὁ κόμης Βασινοσίλλα ἔσπευσε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν διαταγὴν ταύτην τοῦ βασιλέως: καὶ μετὰ περὶλευσεν λεπτῶν τιῶν ὁ Γρηγόριος ἐνεργήσῃ πρὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος. — Ἀκούσον, τῷ εἶπεν ὁ βασιλεὺς: Ἰδοὺ ἐντὶ ἐσφαρισμένον φάκελλον, φέροντα ἐπιγραφήν τὸ ὄνομα τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πύργου. Εἰς τὰς ἐνδεκά ὥρας καὶ ἡμίσησαν, οὔτε ἐν λεπτόν ἀργότερον, οὔτε ἐν λεπτόν ἐνωρίτερον πρέπει νὰ εὐρίσκηται εἰς χεῖράς του. Πρόσθεσον κελῶς εἰς ὅτι σοὶ λέγω, ὅτι οἱ ἐγγυησὶν ὅθ' ἔχω τὴν κεφαλὴν σου. Προτίμησας σὲ διὰ τὴν σωματὴν ταύτην ἐντολήν, ὅστις γνωρίζω ὅτι ἐννοεῖς πᾶσαν αὐτῆς τὴν σπουδαίοντητα.

— Ἐκτελέσειτε, Μεγαλειότητε! — Ἄπεθε τώρα καὶ εἶπε ὁ θεός: νὰ σὲ ἀθήγῃ.

— Ἐκτελέσειτε! — Ἐκτελέσειτε τὴν ἐπιταγήν σας.